

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžr/18/2017
Identifikačné číslo spisu: 1015201270
Dátum vydania rozhodnutia: 18.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1015201270.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov: 1. Vodohospodárska výstavba, š. p. so sídlom Karloveská 2, Bratislava, zastúpený Advokátska kancelária SOUKENÍK - ŠTRPKA, Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, 2. Lesy Slovenskej republiky, š. p., so sídlom Námestie SNP 8, Banská Bystrica, zastúpený Advokátska kancelária JAKUBČO, spol. s r. o., Mladých budovateľov 2, 974 11 Banská Bystrica IČO: 50 570 897, proti odporcovi: Okresný úrad Bratislava, pozemkový a lesný odbor, so sídlom Tomášikova 46, Bratislava, za účasti: 1/ D. C., bytom C., 2/ Slovenský pozemkový fond, so sídlom Búdková 36, Bratislava, 3/ Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, so sídlom Primaciálne námestie 1, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu č. k.: 3096/04, Zn: OU-BA-PLO-2015/125235/ASO zo dňa 09.07.2015 v spojení s jeho opravou vykonanou oznámením č. k.: 3096/04, Zn: OU-BA-PLO-2015/168072/ASO zo dňa 10.09.2015, o odvolaní navrhovateľov v 1. a 2. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/69/2015, 4Sp/94/2015-96 zo dňa 17.08.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/69/2015, 4Sp/94/2015-96 zo dňa 17.08.2017 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľom 1. a 2. rade náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 4Sp/69/2015, 4Sp/94/2015-96 zo dňa 17.08.2017 navrhovateľom v 1. a 2. rade nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že na Krajskom súde v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) prebehlo konanie vo veci opravných prostriedkov navrhovateľov v 1. a 2. rade proti rozhodnutiu odporcu č. k.: 3096/04, Zn.: OU-BA-PLO-2015/125235/ASO z 9.7.2015 v spojení s jeho opravou vykonanou oznámením Č. k.: 3096/04, Zn.: OU-BA-PLO-2015/168072/ASO z 10.99.2015. Krajský súd vo veci meritórne rozhodol dňa 17.5.2017 rozsudkom č. k. 4Sp/69/2015, 4Sp/94/2015-78 tak, že napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie. O trovách konania nerozhodol s tým, že o nich bude rozhodnuté

osobitným uznesením.

Navrhovateľ v 1. rade, ako aj navrhovateľ v 2. rade si v podaných opravných prostriedkoch uplatnili náhradu trov tohto konania. Žiaden z navrhovateľov i napriek prezentovaniu uplatnenia si náhrady trov konania trovy konania nevyčísľil ani v samotnom ich uplatnení, ani po vyhlásení rozsudku, ani v lehote 3 dní od doručenia rozsudku a ani doposiaľ.

Krajský súd z webovej stránky navrhovateľa v 1. rade zistil, že je u neho zriadený samostatný odbor č. 1022: „Oddelenie právnych služieb a obstarania“. Z webovej stránky navrhovateľa v 2. rade zistil, že je u neho zriadený samostatný „Odbor právny“.

Krajský súd po zvážení všetkých relevantných skutočností dospel k presvedčeniu, že niet dôvodu pre priznanie náhrady trov konania - trov právneho zastúpenia v konaní úspešným navrhovateľom v 1. a 2. rade. Dôvody pre nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia videl v tom, že obaja navrhovatelia sú štátnymi podnikmi s celoslovenskou pôsobnosťou. Ako také disponujú samostatnými právnymi oddeleniami, kvalifikovanými pracovníkmi - právnikmi, ako to je zjavné z ich zverejnených organizačných štruktúr. Pokiaľ si i napriek tomu do konania zvolili zástupcov z radov advokátov (na ktorý postup majú nepopierateľné právo), tak trovy takéhoto zastúpenia krajský súd vyhodnotil ako neúčelne vynaložené. Navyiac navrhovateľ v 1., ako aj v 2. rade súdu nepredložili ani po doručení rozsudku v prejednávanej veci vyčíslenie trov právneho zastúpenia, ako to predpokladá § 151 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O. s. p.“). Uvedené skutočnosti, v súlade s § 250k ods. 1 O. s. p., vyhodnotil krajský súd ako dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré navrhovateľom 1. a 2. rade nepriznal právo na náhradu trov konania.

Proti uzneseniu krajského súdu podal navrhovateľ v 1. rade včas odvolanie, v ktorom namietal, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci o otázke náhrady trov konania v zmysle § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. Poukázal na čl. 47 Ústavy SR, podľa ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, pričom účastníci súdneho konania sú si v konaní rovní. Konštoval, že základné právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi musí byť zaručené nielen právne, ale aj fakticky, čoho súčasťou je aj právo na úhradu účelne vynaložených nákladov v prípade úspechu v konaní, odvolávajúca sa na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4MCdo/16/2014 zo dňa 29.9.2015.

K otázke účelnosti náhrady trov vynaložených na právne zastúpenie advokátom za súčasnej existencie zamestnancov s právnickým vzdelaním uviedol, že súd nepozná charakter a štruktúru právnych služieb, ktoré navrhovateľ v 1. rade zabezpečuje prostredníctvom svojich zamestnancov, či sú spôsobilí v zmysle ich pracovného zaradenia zastupovať navrhovateľa v 1. rade v prejednávanom súdnom konaní. K povinnosti vyčísliť trovy právneho zastúpenia, ako jeden z dôvodov nepriznania náhrady trov konania navrhovateľ v 1. rade uviedol, že krajský súd, ktorý o nich rozhodol samostatným uznesením, mal aplikovať v zmysle § 492 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S. s. p.“) v plnom rozsahu pravidiel v príslušných ustanoveniach Správneho súdneho poriadku (§ 175 S. s. p.). Nesprávnym použitím právneho predpisu na daný skutkový stav došlo podľa navrhovateľa v 1. rade k vade konania zakladajúcej dôvodnosť odvolania. Ďalej uviedol, že aj v prípade, ak mal krajský súd za preukázané, že na rozhodovanie o trovách konania sa mali použiť ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku v zmysle § 151 ods. 2 O. s. p. krajský súd pochybil, ak nevyčísľil trovy konania, ktoré navrhovateľom vznikli tak, ako to vyplýva zo súdneho spisu, t. j. náhradu trov súdneho konania pozostávajúceho zo zaplateného súdneho poplatku.

Z uvedených dôvodov navrhovateľ v 1. rade navrhol, aby Najvyšší súd SR napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a súčasne zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi v 1. rade náhradu trov odvolacieho konania z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 286,39 eur, alternatívne, aby rozhodol, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi v 1. rade náhradu trov odvolacieho konania z titulu trov právneho zastúpenia vo výške 98,99 eur (v prípade ak odvolací súd prizná navrhovateľovi v 1. rade trovy právneho zastúpenia v konaní pred krajským súdom).

Proti uzneseniu krajského súdu podal včas odvolanie i navrhovateľ v 2. rade podľa § 204 ods. 1 písm. f/

O. s. p. z dôvodu, že napadnuté uznesenie vychádza z nesprávneho posúdenia veci. Právne posúdenie krajského súdu, ktorý uviedol, že navrhovateľ v 2. rade sám v rámci svojej štruktúry disponuje na uvedené konania kvalifikovanými pracovníkmi s právnickým vzdelaním a fakt, že si i napriek tomu do konania uvedených advokátskych zástupcov zvolil, považuje za neúčelne vynaložené náklady, navrhovateľ v 2. rade nepovažuje za správne. Podľa neho je prípustné, aby si aj účastník, ktorý má vo svojej organizačnej štruktúre vytvorený právny odbor zvolil právneho zástupcu, ktorý mu vďaka skúsenostiam a svojim individuálnym schopnostiam poskytne zvýšenú šancu na procesný úspech. Potrebu právneho zastúpenia advokátom odôvodňuje i prípadné zabezpečenie väčšej miery objektivity takéhoto zástupcu. Navrhovateľ v 2. rade v odvolaní poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/93/2012 zo dňa 19.07.2012, podľa ktorého „akceptácia o neúčelnosti trov konania (právneho zastúpenia) v týchto prípadoch by v konečnom dôsledku znamenala, že účastník konania, ktorý zamestnáva osoby s právnickým vzdelaním alebo sám má právnické vzdelanie, musí znášať aj trovy právneho zastúpenia sám“. Ďalej poukázal na fakt, že príslušný súd sa v odôvodnení uznesenia obmedzil iba na jednoduché konštatovanie o neúčelnosti trov právneho zastúpenia pre existenciu právneho odboru, čo v daných súvislostiach nepostačuje. Navrhovateľ v 2. rade považuje za ústavne neudržateľné, aby bol sankcionovaný nepriznaním náhrady trov konania kvôli využitiu zákonnej možnosti nechať sa zastúpiť advokátom a jeho cieľom nebolo zneužiť právo na právnu pomoc. Vzhľadom k uvedenému navrhuje, aby súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporca sa k podaným odvolaniam vyjadril a uviedol, že sa stotožňuje s napadnutým rozhodnutím krajského súdu v plnom rozsahu.

Zúčastnená osoba v 1. rade sa vyjadrila k odvolaniam navrhovateľov v 1. a 2. rade v tom zmysle, že krajský súd postupoval správne, keď ani jednému z nich nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia.

Zúčastnená osoba v 2. rade sa vyjadrila k odvolaniam navrhovateľov v 1. a 2. rade s tým, že vzhľadom na jej procesné postavenie v tomto konaní ponecháva posúdenie odvolacieho dôvodu v celom rozsahu na úvahe odvolacieho súdu.

Zúčastnená osoba v 3. rade vo vyjadrení k odvolaniam navrhovateľov v 1. rade a 2. rade uviedla, že podľa jej názoru je napadnuté rozhodnutie krajského súdu vecne správne a preto ho navrhla potvrdiť v plnom rozsahu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 1 S. s. p., účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v tomto prípade ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu v rozsahu a medziach podaných odvolaní navrhovateľov v 1. a 2. rade (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniam navrhovateľov nie je možné vyhovieť.

Podľa § 250l ods. 1 O. s. p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

Podľa § 250k ods. 1 O. s. p. ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Ak bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené z dôvodu podľa § 250j ods. 3, súd žalobcovi prizná úplnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O. s. p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p., v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bolo uznesenie krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa nepriznal navrhovateľom v 1. a 2. rade náhradu trov konania v zmysle ust. § 250k ods. 1 O. s. p.

Ustanovenie § 250k ods. 1 veta tretia O. s. p. umožňuje súdu, aby v rámci svojho uváženia v medziach tohto zákonného ustanovenia celkom alebo sčasti nepriznal náhradu trov konania úspešnému žalobcovi, ktorému inak náhrada trov konania patrí.

Dôvodom na aplikáciu uvedeného ustanovenia môžu byť dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré občiansky súdny poriadok neuvádza, pričom konkrétne dôvody, vzťahujúce sa na ten ktorý konkrétny prípad, ponecháva na úvahu súdu, ktorá však musí mať svoje zhmotnenie v odôvodnení rozhodnutia. Inak povedané, z odôvodnenia rozhodnutia súdu, ktorý vo vzťahu k v konaní úspešnému žalobcovi použil tretiu vetu ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. a nepriznal mu náhradu trov konania, musia byť zrejmé dôvody, ktoré súd k takémuto skôr výnimočnému rozhodnutiu viedli, nakoľko právo úspešného účastníka na náhradu trov konania je imanentnou súčasťou práva na súdnu ochranu zakotveného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Z uvedeného preto vyplýva, že takéto rozhodnutie súdu nemôže byť založené len na marginálnych dôvodoch.

Okrem dôvodov osobitného zreteľa, ktorými mala byť skutočnosť, že navrhovatelia sú štátnymi podnikmi a disponujú samostatnými právnymi oddeleniami, ako dôvod pre nepriznanie náhrady trov za právne zastúpenie, krajský súd uviedol, že navrhovatelia v 1. a 2. rade nevyčíslili náhradu trov konania počas konania pred súdom ani po doručení rozsudku.

Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že navrhovatelia v 1. a 2. rade podali na Krajskom súde v Bratislave opravné prostriedky proti rozhodnutiu odporcu č. k.: 3096/04, Zn: OU-BA-PLO-2015/125235/ASO zo dňa 09.07.2015 v spojení s jeho opravou vykonanou oznámením č. k.: 3096/04, Zn: OU-BA-PLO-2015/168072/ASO zo dňa 10.09.2015. Krajský súd vo veci meritórne rozhodol rozsudkom č. k. 4Sp/69/2015, 4Sp/94/2015-78 zo dňa 17.05.2017 tak, že napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie. O trovách konania nerozhodol s tým, že o nich bude rozhodnuté osobitným uznesením.

Navrhovateľ v 1. rade ako aj navrhovateľ v 2. rade si nevyčíslili trovy konania do 3 dní od vyhlásenia

rozsudku vo veci samej ani do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, ktorá nastala dňa 26. 06. 2017, tak ako to predpokladá ustanovenie § 151 ods. 3 O.s.p. v prípadoch, v ktorých súd nerozhodne o trovách konania v rozhodnutí vo veci samej.

Na to, aby sa priznala náhrada trov konania treba navrhnúť, spravidla pred rozhodnutím vo veci samej, aj výrok o náhrade trov konania a predložiť vyčíslenie tejto náhrady, pretože bez vyčíslenia nemožno takúto náhradu priznať. Z toho vyplýva, že vyčíslenie je povinné nielen u advokáta, ale aj u účastníka, ktorý nie je zastúpený advokátom. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, ak v ňom o nich nebolo rozhodnuté. V prípadoch, ak o trovách konania súd nerozhodol súčasne s rozhodnutím vo veci samej, lehota troch dní na vyčíslenie trov konania plynie od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Ak účastník v tejto lehote trovy konania nevyčísli, súd mu z úradnej povinnosti prizná len náhradu trov konania, ktoré vyplývajú zo spisu, a to k okamihu vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. To však neplatí pre náhradu trov právneho zastúpenia. To znamená, že trovy právneho zastúpenia treba vždy v ustanovenej lehote vyčísliť, inak ich náhradu súd nemôže priznať. Účastníkovi, ktorý v lehote troch pracovných dní nevyčísli trovy konania, a zo spisu mu okrem trov právneho zastúpenia iné trovy nevyplývajú, súd náhradu trov konania nemôže priznať.

Najvyšší súd prostredníctvom svojej rozhodovacej činnosti už riešil obdobnú vec v konaní sp. zn. 1Sžr/38/2011, týkajúcu sa nároku na náhradu trov za zastúpenie advokáta, ktorý svoje náklady nevyčísli v zákonom určenej lehote. Zároveň vo svojej rozhodovacej činnosti neustále poukazuje na nutnosť dodržiavať zásadu právnej istoty (čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky), t.j. že v obdobných veciach je možné sa od predchádzajúceho rozhodnutia najvyššieho súdu meritorne odchýliť iba, ak sa podstatne zmenili skutkové okolnosti a právny základ pre vyhlásenie súdneho rozhodnutia. Navyše s princípom právnej istoty je tesne spojená kontinuita právnych názorov súdov na riešenie obdobných vecí.

V tejto súvislosti preto odvolací súd poukazuje na právny názor prezentovaný vo vyššie uvedenom judikáte, v ktorom sa uvádza: „Vyčíslenie trov prvostupňového konania až v odvolaní je už oneskorené a nemožno naň prihliadať. Najvyšší súd Slovenskej republiky k tejto lehote iba poznamenáva, že OSP v ustanovení § 151 ani v inom svojom ustanovení neumožňuje vyčíslenie trov konania do konca lehoty na podanie odvolania, ako je tomu pri zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku (§ 10 ods. 3 veta prvá zákona SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov). K uvedenému Najvyšší súd Slovenskej republiky dáva do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením, či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení.“

Odvolací súd sa s uvedeným právnym názorom iného senátu Najvyššieho súd Slovenskej republiky stotožňuje.

Vzhľadom k tejto skutočnosti, kumulatívne s posúdením dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle ust. § 250k ods. 1 O. s. p. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 4Sp/69/2015, 4Sp/94/2015-96 zo dňa 17.08.2017 postupoval vecne správne, keď navrhovateľom v 1. a 2. rade náhradu trov konania nepriznal.

V tejto súvislosti navrhovateľ v 1. rade v odvolaní namietal aj nesprávnu aplikáciu právneho predpisu krajským súdom, podľa ktorého, ak o trovách konania bolo rozhodnuté samostatným rozhodnutím po 01.07.2016, mal súd postupovať a rozhodnúť v zmysle Správneho súdneho poriadku, účinného od 01.07.2016, podľa ktorého o trovách konania rozhodne aj bez návrhu súdny úradník. V tejto súvislosti

však odvolací súd dáva do pozornosti navrhovateľa ust. § 492 ods. 1 S. s. p., podľa ktorého konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. V danom prípade právo na náhradu trov konania (bez vyčíslenia) si navrhovatelia uplatnili v opravných prostriedkoch, podaných pred účinnosťou Správneho súdneho poriadku, navrhovateľ v 1. rade v návrhu doručenom krajskému súdu dňa 30.07.2015 a navrhovateľ v 2. rade podaním zo dňa 13.08.2015, a teda aj konanie o tejto súčasti návrhu začalo počas účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého bolo potrebné rozhodnúť.

Navrhovateľ v 1. rade v odvolaní taktiež uviedol, že v prípade, ak by mal odvolací súd za preukázané, že na rozhodovanie o trovách konania sa mali použiť ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, krajský súd pochybil, ak nevyčíslił trovy konania, ktoré navrhovateľom vznikli tak, ako to vyplýva zo súdneho spisu, t. j. náhrada trov súdneho konania pozostávajúca zo zaplateného súdneho poplatku. Z obsahu súdneho spisu však zaplatenie súdneho poplatku navrhovateľmi nevyplýva. Krajský súd sa so súdnym poplatkom na podaný opravný prostriedok vysporiadal v rozsudku vo veci samej s tým, že odporca i keď bol v konaní neúspešný, je zo zákona oslobodený od platenia súdneho poplatku za toto konania (§ 4 ods. 2 písm. a/ zák. č. 71/1992 Zb.), a preto ho súd nezaviazal k povinnosti zaplatiť súdny poplatok. Zo súdneho spisu iné trovy konania s výnimkou trov právneho zastúpenia odvolací súd na strane navrhovateľa v 1. rade ani navrhovateľa v 2. rade nezistil.

Za porušenie práva na spravodlivý proces podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a práva na právnu pomoc v konaní pred súdmi podľa jej čl. 47 nemožno považovať také rozhodnutie súdu, ktorým súd neprizná účastníkovi náhradu nákladov na zastupovanie advokátom, lebo ich nevyhodnotí ako účelne vynaložené. Krajský súd v napadnutom rozhodnutí, ktorým nepriznal navrhovateľom v 1. a 2. rade náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 vychádzal z kumulácie jednak neúčelnosti trov právneho zastúpenia u oboch navrhovateľov a jednak z porušenia zákonnej povinnosti vyčíslenia týchto trov, ktoré malo za následok ich nepriznanie.

Napadnutý postup krajského súdu pri odôvodňovaní svojho právneho záveru ohľadom nepriznania trov konania v danej veci nemožno považovať za zjavne neodôvodnený alebo arbitrárny ako tvrdili navrhovatelia v podaných odvolaniach. Skutočnosť, že navrhovatelia v 1. a 2. rade sa s právnym názorom krajského súdu a najmä rozsahom odôvodnenia nestotožňujú, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto odôvodnenia. O svojvôli pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natolko odchýlił od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam.

Podľa názoru odvolacieho súdu interpretácia § 250k v spojení s § 151 O. s. p. a jeho odôvodnenie krajským súdom v danej veci takéto nedostatky nevykazuje.

Odvolací súd zistil, že námietky navrhovateľov v 1. a 2. rade uvedené v odvolaní neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, a preto napadnuté uznesenie, ktoré je vo výroku vecne správne, v zmysle ust. § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol v súlade s § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 O. s. p. a v odvolacom konaní neúspešným navrhovateľom právo na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.